

Щука (скорочено)

Леонід Глібов

На Щуку хтось бомагу в суд подав,
Що буцімби вона такеє виробляла.
Що у ставку ніхто життя не мав:
Того заїла в смерть, другого обідрала.
Піймали Щуку молодці
Та в шаплиці (1)
Гуртом до суду притаскали,
Хоча чуби й мокренькі стали.
На той раз суддями були
Якіїсь два Осли,
Одна нікчемна Шкапа
Та два стареньких Цапа —
Усе народ, як бачите, такий
Добрячий та плохий.
За стряпчого (2), як завсігди годиться.
Була приставлена Лисиця...
А чутка у гаю була така.
Що ніби Щука та частенько.
Як тільки зробиться темненько,
Лисиці й шле — то щупачка (3),
То сотеньку карасиків живеньких
Або линів гарненьких...
Чи справді так було, чи, може, хто збрехав
(Хто ворогів не мав!), —
А все-таки катюзі,
Як кажуть, буде по заслuzі.
Зійшлися судді, стали розбирать:
Коли і як воно, і що їй присудити?
Як не мудруй, а правди ніде діти.
Кінців не можна поховать...
Не довго думали — рішили —
І Щуку на вербі повісити звеліли.
— Дозвольте і мені, панове, річ держать, —
Тут обізвалася Лисиця. —
Розбійницю таку не так судить годиться:
Щоб більше жаху їй завдать
І щоб усяк боявся так робити, —

У річці вражу Шуку утопити!

— Розумна річ! — всі зачали гукать.

Послухали Лисичку

І Шуку кинули — у річку.

(1) Шаплик — посудина з ручками для носіння рідини.

(2) Стряпчий — адвокат, захисник обвинуваченого в суді.

(3) Щупачок, щупак — самець щуки.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Байка "Щука" Л. Глібова — гостра сатира на несправедливий суд, у якому нікчемні судді могли засудити безневинну людину. Такі шахраї, як лисичка, за хабарі вміють повернути справу на користі кривдника, ввести в оману суддів. І донині часто користуються крилатим висловом із байки — "І щуку кинули у річку", — коли хочуть сказати, що замість заслуженого покарання хтось потрапив у свою рідну стихію, у звичну обстановку й уникнув відповідальності за свої ганебні вчинки, за злочини.